

[Steenholdt]

sterende muligheder til løsning af disse problemer rejser landsstyremedlemmerne for tiden rundt i Grønland og fortæller folk, at udmeldelse af EF er det eneste saliggørende for den grønlandske befolkning. Kender vi dem ret, vil de igen fortælle fangerne i Nord- og Østgrønland, at EF ikke interesserer sig for deres erhverv. De vil ikke fortælle den kendsgerning, at siumutlandsstyret, som nu snart i 3 år har haft ansvaret, endnu ikke har rettet en officiel henvendelse til EF med forslag om, hvordan fangererhvervet burde støttes. Hvordan kan de forlange stor interesse fra EF, når de selv åbenbart har så lidt tilovers for fangererhvervet, at de end ikke har taget nogen form for initiativ for at hjælpe det? Kender vi dem ret, vil de igen og igen fortælle den grønlandske befolkning, at de grønlandske myndigheder selv vil kunne træffe dispositioner over vores levende ressourcer, hvis vi bare kommer ud af EF. De vil derimod ikke fortælle den barske kendsgerning, at denne beslutningsmyndighed ikke vil være det papir værd, den bliver skrevet på, så længe Grønland i den grad er afhængigt af økonomiske tilførsler udefra. Det er jo den oversete kerne i debatten om EF og Grønland. Så længe Grønlands økonomiske eksistens sikres ved 70 pct. tilskud udefra, kan vi ikke flygte fra EF-medlemskabets ubehageligheder, især ikke så længe Danmark er medlem af EF. Vi kan derimod ved medlemskabet forhandle os til rimelige resultater og bevare vore tilskudsmuligheder og lånemuligheder.

Nu har jeg i 30 måneder forgæves ventet på et initiativ fra landsstyret til forbedring af fangernes erhvervsmuligheder. Jeg agter ved landstingets forårssamling at fremsætte forslag herom, men mulighederne vil jo unægtelig blive forringet, hvis den grønlandske befolkning skulle træffe den ulykkelige beslutning at træde ud af EF-medlemskabet.

Boligsituationen i Grønland bliver i disse år mere og mere alvorlig. Jeg er nok glad for, at ministeren for Grønland under sit besøg i forbindelse med landstingets efterårssamling har lovet statens medvirken til byggeri af flere boliger. Jeg er derimod desværre ikke overbevist om, at dette initiativ vil være tilstrækkeligt til at dække selv de mest nødvendige behov. Jeg vil derfor bede den danske regering om at være positiv over for EF-Kommissionens forslag om, at socialt bolig-

byggeri skulle kunne opnå tilskud fra regionalfondens.

I forbindelse med overførsel af visse opgaver fra staten til hjemmestyret har vi i 1981 konstateret, at især en række mindre kommuner har været økonomisk meget belastet. Det har skabt utryghed og bekymring. Jeg vil ikke fratage landsstyret dette ansvar. Det må først og fremmest være landsstyret, der realistisk vurderer, hvilke opgaver de grønlandske kommuner kan klare økonomisk og personalemæssigt, men jeg vil ikke undlade at anmode den danske regering om at være opmærksom på problemet, når bloktilskuddene til Grønland igen skal forhandles.

Jeg ville gerne have talt om en række små og store problemer i Grønland, som kræver løsning, men tiden tillader det ikke. Jeg tror også, at de fleste i denne sal ved eller har en fornemmelse af, hvad det drejer sig om. Jeg vil derfor nøjes med at sige, at jeg er glad for, at regeringen og folketinget fortsat har en positiv indstilling til og forståelse for vore problemer i Grønland.

Valget den 8. december 1981 var en stor opmuntring for atassutpartiet. Valget gav klart udtryk for, at den grønlandske befolkning er skuffet over, at siumutlandsstyret ikke har kunnet leve op til partiets flotte valglofter. Den har opdaget, at der er langt imellem dagdrømmeri og realistisk politik. Det har fået den til at indse, at atassuts realistiske holdning og politik er mere troværdig. Valget har givet atassut forhåbninger med hensyn til såvel folkeafstemningen den 23. februar i år som landstingsvalget næste år.

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg i forståelse med mit parti, atassut, vil fortsætte med at have valgteknisk samarbejde med socialdemokratiet i den nye folketingssamling.

Preben Lange (Grønl.):

Statsministeren brugte megen tid på i sin tiltrædelseserklæring at tale om problemerne her i Danmark og ikke mindst om ungdomsarbejdsløsheden. Jeg er klar over, at Danmark har disse problemer, men samtidig benytter jeg denne lejlighed til at slå fast, at vi i Grønland har helt de samme problemer, og i nogle tilfælde er de endda meget alvorligere end her i Danmark.

I forbindelse med EF-debatten er der fremkommet tal om levestandarden og lønni-